

Sygn. akt II Ca 2434/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Grzegorz Buła (sprawozdawca)

Sędziowie: SSO Katarzyna Oleksiak

SSR (del.) Dagmara Pawełczyk-Woicka

Protokolant: Monika Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 roku w Krakowie

na rozprawie

sprawy z wniosku: A. Z.

przy uczestnictwie: J. Z.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 28 sierpnia 2017 roku sygnatura akt I Ns 613/16

postanawia :

I. zmienić zaskarżone postanowienie w punktach 3, 4, 6, 7, 8 oraz 9 nadając im brzmienie:

„3. ustalić wartość majątku wspólnego stron na kwotę 153.679 zł (sto pięćdziesiąt trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych);

4. ustalić, że spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...) wchodzi w skład majątku wspólnego A. Z. i J. Z. oraz w drodze podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika ten składnik majątkowy przyznać na wyłączną rzecz wnioskodawczyni A. Z. córki J. i S., bez spłat;

6. ustalić, że strony poniosły nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika J. Z. w kwocie 169.872 zł (sto sześćdziesiąt dziewięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt dwa złote) w postaci wybudowania budynku mieszkalnego oraz zagospodarowania nieruchomości stanowiącej dz. nr (...) o pow. 0,1273 ha, położonej w W. przy ul. (...), objętej księga wieczystą nr (...);

7. stwierdzić, że wnioskodawczyni A. Z. poniosła nakład z majątku osobistego na majątek osobisty uczestnika J. Z. w kwocie 74.000,00 zł (siedemdziesiąt cztery tysiące złotych 00/100) w postaci wybudowania budynku mieszkalnego oraz zagospodarowania nieruchomości stanowiącej dz. nr (...) o pow. 0,1273 ha, położonej w W. przy ul. (...), objętej księga wieczystą nr (...), a nadto ustalić, że wnioskodawczyni poniosła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 68.000 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy złotych) na nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...);

8. zasądzić od uczestnika J. Z. na rzecz wnioskodawczyni A. Z. spłatę w kwocie 220.692 zł (dwieście dwadzieścia tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt dwa złote), płatną w terminie 6 (sześciu) miesięcy, licząc od daty uprawomocnienia się niniejszego postanowienia;

9. oddalić wnioski uczestnika w pozostałym zakresie”

II. w pozostałym zakresie apelację oddalić;

III. stwierdzić, że wnioskodawczyni i uczestnik ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w postępowaniu apelacyjnym.

SSR Dagmara Pawełczyk-Woicka SSO Grzegorz Buła SSO Katarzyna Oleksiak

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 28 marca 2018 roku

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Wieliczce :

I. ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni A. Z. i uczestnika J. Z. wchodzi ruchomości znajdujące się w posiadaniu uczestnika, a stanowiące wyposażenie budynku mieszkalnego położonego przy ulicy (...) w W. szczegółowo wymienione w tym punkcie;

II. ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika, na dzień ustania wspólności majątkowej, oprócz składników majątkowych wymienionych w pkt 1, wchodził ponadto samochód osobowy marki R. (...) nr rej. (...);

III. ustalił wartość majątku wspólnego stron na kwotę 18.679 zł;

IV. ustalił, że lokal mieszkalny położony w K. przy ul. (...) wchodzi w skład majątku osobistego wnioskodawczyni A. Z.;

V. dokonał podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że ruchomości wymienione w pkt 1, stanowiące wyposażenie budynku mieszkalnego, przyznał na wyłączną własność uczestnika J. Z., a pozostałe ruchomości tj. mikser marki Z., maszynkę do mięsa marki Z., drewnianą deskę oraz wałek do ciasta przyznał na wyłączną własność wnioskodawczyni A. Z.;

VI. stwierdził, że strony poniosły nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika J. Z. w kwocie 312.090,29 zł w postaci wybudowania budynku mieszkalnego oraz zagospodarowania nieruchomości stanowiącej dz. nr (...) o pow. 0,1273 ha, położonej w W. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą nr (...);

VII. stwierdził, że wnioskodawczyni A. Z. poniosła nakład z majątku osobistego na majątek osobisty uczestnika J. Z. w kwocie 74.000 zł w postaci wybudowania budynku mieszkalnego oraz zagospodarowania nieruchomości stanowiącej dz. nr (...) o pow. 0,1273 ha, położonej w W. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą nr (...);

VIII. zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni spłatę w kwocie 232.543,32 zł, płatną w terminie 6 miesięcy licząc od daty uprawomocnienia się niniejszego postanowienia;

IX. oddalił pozostałe wnioski stron;

X. wydatkami obciążył strony w częściach równych pozostawiając ich szczegółowe rozliczenie Referendarzowi Sądowemu;

XI. stwierdził, że strony ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte było na następującym stanie faktycznym ustalonym przez Sąd Rejonowy oraz uznanym przez ten Sąd za niesporny pomiędzy uczestnikami:

Strony zawarły związek małżeński 20 lipca 1991 roku. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 25 listopada 2014 r., ich małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 17 grudnia 2014 r.

Przez cały okres trwania małżeństwa panował w nim ustrój wspólności małżeńskiej. W trakcie trwania związku małżeńskiego na nieruchomości stanowiącej odrębną własność uczestnika J. Z., tj. dz. nr (...) o pow. 0,1273 ha, położonej w W. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą nr (...), został wybudowany budynek mieszkalny. Budowa trwała od 1998 do 2005 roku. Na 2005 rok budynek znajdował się w stanie wykończonym zamkniętym. Na dzień ustania wspólności ustawowej dom był w całości wyposażony, ocieplony, wytynkowany. Po rozwodzie został zmieniony przedni panel ogrodzenia. W budowie domu pomagali finansowo obojgu małżonkom rodzice uczestnika J. B. i H.. Ojciec uczestnika czynnie brał udział w pracach budowlanych, matka gotowała posiłki pracownikom.

Wnioskodawczyni w ramach darowizny dokonanej w dniu 19 grudnia 1995 r. otrzymała od swoich rodziców J. i S. G., na swój majątek odrębny, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego na os. (...), o pow. 58,7 m². Następnie prawo do w/w lokalu wnioskodawczyni zbyła na mocy umowy sprzedaży z dnia 16 czerwca 2004 r., na rzecz osób trzecich za kwotę 142.000 zł. Kwota uzyskana przez wnioskodawczynię ze sprzedaży mieszkania na os. (...) weszła w skład jej majątku odrębnego. Suma ta została rozdysonowana w ten sposób, że za kwotę 68.000,00 zł wnioskodawczyni nabyła w dniu 13 sierpnia 2004 r. lokal mieszkalny przy ul. (...), natomiast pozostałą kwotę 74.000,00 zł przeznaczyła na budowę i wyposażenie budynku mieszkalnego na dz. nr (...) oraz zagospodarowanie w/w działki. Pieniądze ze sprzedaży mieszkania na os. (...) w całości zostały przelane na konto uczestnika J. Z. z uwagi na fakt, iż wnioskodawczyni nie miała swojego konta. Pieniędźmi znajdującymi się na koncie zarządzał uczestnik.

W skład majątku wspólnego stron wchodzi m. in. ruchomości wymienione we wniosku o podział majątku wspólnego, które znajdują się w posiadaniu uczestnika oraz ruchomości w postaci miksera Zelmer, maszynki do mielenia mięsa Zelmer, drewnianej deski i wałka do ciasta, znajdujące się w posiadaniu wnioskodawczyni. Na dzień ustania związku małżeńskiego w skład majątku wspólnego stron wchodził również samochód osobowy marki R. (...) nr rej. (...). Samochód, w stanie uszkodzonym, został sprzedany przez uczestnika, w dniu 30 kwietnia 2016 r. za kwotę 1000 zł.

W dniu 25 lipca 1995 r. J. Z. sprzedał należącą do siebie nieruchomość stanowiącą dz. nr 1621/2 położoną w W. za kwotę 5000 zł, a w dniu 17 sierpnia 1995 r. J. Z. sprzedał należącą do niego nieruchomość stanowiącą dz. nr (...) położoną w W. za kwotę 12.600 zł. Pieniądze ze sprzedaży nieruchomości oznaczonych jako dz. nr (...) zostały w całości przeznaczone przez uczestnika na budowę budynku mieszkalnego na dz. nr (...).

W lokalu na (...) zamieszkują do chwili obecnej rodzice wnioskodawczyni S. i J. G., na rzecz których, w dacie zakupu lokalu, zostało ustanowione dożywotnie, bezpłatne prawo użytkowania tego prawa. Mieszkanie zostało w całości wyremontowane i wyposażone przez rodziców wnioskodawczyni z ich własnych środków.

Wnioskodawczyni wyprowadziła się z domu w W. w dniu 14 lutego 2013 r. Po wyprowadzce z domu wnioskodawczyni zamieszkała w mieszkaniu w N. na os. (...), należącym do jej ojca. Wyprowadzając się z domu wnioskodawczyni A. Z. zabrała ze sobą z domu jedynie rzeczy osobiste, maszynkę do mięsa, wałek do ciasta, deskę do ciasta i mikser, a także dwa pierścionki, złote kolczyki, które dostała od teściów oraz dwa łańcuszki, które dzieci stron dostały na I Komunię Świętą. Po wyprowadzce, w dniu 20 lutego 2014 r., za pieniądze pożyczone od syna wnioskodawczyni zakupiła lodówko-zamrażarkę i pralkę za kwotę 2506,05 zł. W dniu 4 marca 2015 r. tj. po ustaniu małżeństwa, za pieniądze pożyczone od siostry, wnioskodawczyni zakupiła telewizor. Meble stanowiące wyposażenie mieszkania w N., w którym zamieszkuje wnioskodawczyni, zostały zakupione przez jej siostrę M. M. i stanowią jej własność.

Wartość rynkowa nakładów na budowę budynku mieszkalnego położonego w W. przy ul. (...), położonego na dz. nr (...), według stanu na dzień 17.12.2014 r. i według cen aktualnych wynosi 395.051,00 zł.

Wartość rynkowa samochodu osobowego marki R. (...) nr rej. (...), według stanu na dzień 17.12.2014 r. i według cen aktualnych wynosi 10.360,00 zł.

Wartość rynkowa ruchomości wymienionych we wniosku o podział majątku wspólnego, za wyjątkiem mikrofalówki, ekspresu do kawy, według stanu na dzień 17.12.2014 r. i według cen aktualnych, wynosi 8.319 zł.

Wartość rynkowa kosztu wybudowania budynku mieszkalnego znajdującego się na dz. nr (...), przy założeniu, że budynek mieszkalny na datę jego ukończenia tj. na 2005 r. był w stanie surowym – w wysokości 190.733zł. Wartość rynkowa wybudowania tego budynku mieszkalnego przy założeniu, że budynek mieszkalny na datę jego ukończenia tj. na 2005 r. - był w stanie wykończonym w wysokości 430.626 zł.

W ocenie Sądu Rejonowego powyższy stan faktyczny prowadził do wniosku, iż w świetle art. 31 i art. 33 k.r.o. należało uznać, że jedynymi składnikami majątku wspólnego stron były ruchomości opisane w pkt 1 i 2 postanowienia. Sąd Rejonowy uznał natomiast, że lokal mieszkalny położony przy ul. (...) nie stanowi składnika majątku wspólnego, a majątek odrębny wnioskodawczyni. Sąd ten podniósł, że z uwagi na fakt, iż dla tego lokalu nie została założona księga wieczysta to niemożliwym było rozstrzygnięcie kwestii stanu prawnego tego lokalu w ramach ewentualnego wniosku o uzgodnienie księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. Sąd Rejonowy stwierdził, że wartość majątku wspólnego wynikała z opinii biegłego M. W. (1), a wartość tę ustalono według stanu na datę ustania małżeństwa oraz według cen aktualnych. Zdaniem Sądu ruchomości wchodzące w skład majątku wspólnego stron, a nie będące przedmiotem oszacowania, nie przedstawiały żadnej wartości, dlatego też odstąpiono od ich szacowania. Uzasadniając przyjęty sposób podziału majątku wspólnego Sąd Rejonowy stwierdził, że najbardziej racjonalnym rozwiązaniem była przyznanie na rzecz każdego z byłych małżonków tych ruchomości, które już znajdowały się w ich posiadaniu.

Odnosząc się do roszczeń uczestników związanych z nakładami Sąd pierwszej instancji wskazał, iż materiał dowodowy wykazał, iż strony poniosły nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika w postaci wykończenia budynku mieszkalnego posadowionego na nieruchomości składającej się z działki nr (...) i jej zagospodarowania. Nakład ten wyniósł 312.090,29 zł. Ustalając wartość powyższego nakładu Sąd Rejonowy odwołał się sposobu wskazanego w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1980 r., III CZP 46/80, iż „w sytuacji gdy małżonkowie w czasie trwania wspólności majątkowej, wspólnie zbudowali dom na gruncie wchodzącym w skład majątku odrębnego jednego z nich, wartość nakładów określa się w ten sposób, że najpierw ustala się ułamek udziału nakładów małżonków w wartości domu, według cen rynkowych z czasu jego budowy, a następnie oblicza się ten sam ułamek udziału w wartości domu według cen rynkowych w chwili podziału majątku wspólnego”. Kierując się tą zasadą Sąd Rejonowy w pierwszej kolejności ustalił procentowy udział każdego z małżonków w powstaniu budynku, którego koszt został ustalony w drugiej z opinii szacunkowych i wynosił 430.626,00 zł (100%), a ponieważ zostało ustalone, że wnioskodawczyni poniosła nakład z majątku osobistego w kwocie 74 000 zł, a uczestnik w kwocie 17.600zł, to procentowy udział wnioskodawczyni w powstaniu budynku wynosił 17%, a uczestnika 4%. Pozostałe 79% stanowiło więc nakład jaki małżonkowie ponieśli z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika. Udział ten Sąd Rejonowy pomnożył następnie przez aktualną wartość domu tj. 395.051 zł. W taki sposób ustalono, że nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika wyniósł 312.090,29 zł.

Nadto Sąd pierwszej instancji stwierdził, że z postępowania dowodowego wynikało, iż wnioskodawczyni poniosła nakład ze swojego majątku osobistego na majątek osobisty uczestnika w kwocie 74.000zł w postaci wybudowania budynku mieszkalnego oraz zagospodarowania nieruchomości stanowiącej dz. nr (...).

Uzasadniając zasądzoną wysokość spłaty Sąd Rejonowy wskazał, że skoro wartość nakładu z majątku wspólnego stron na majątek osobisty uczestnika to kwota 312.090,29 zł to wnioskodawczyni należy się połowa tej kwoty tj. 156.045,15 zł. Następnie należy jej się kwota 67.158,67 zł - stanowiąca równowartość udziału jaki poniosła w powstaniu budynku mieszkalnego ze swojego majątku odrębnego. Jak ustalono udział ten wyniósł 17%, a aktualna wartość budynku to 395.051,00 zł co dało kwotę 67.158,67 zł (17% x 395.051,00 zł). Zdaniem Sądu Rejonowego wnioskodawczyni należała się nadto połowa kwoty stanowiącej wartość ruchomości będących przedmiotem majątku wspólnego, a przyznanych uczestnikowi tj. kwota 9.339,50 zł, przy czym kwota ta nie została w żaden sposób pomniejszona bowiem ruchomości które przypadły wnioskodawczyni nie przedstawiały żadnej wartości materialnej. Mając na uwadze

powyższe rozliczenia zdaniem Sądu Rejonowego wnioskodawczyni należała się spłata w łącznej kwocie 232.543,32 zł jako suma 156.045,15 zł, 67.158,67 zł i 9.339,50 zł.

Sąd pierwszej instancji oddalił wniosek uczestnika o dokonanie podziału składnika majątkowego w postaci mieszkania na ul. (...) w K., jako że zostało ustalone, że nie wchodzi on w skład majątku wspólnego. Sąd Rejonowy oddalił również wniosek uczestnika o ustalenie, że w skład jego majątku odrębnego wchodzi nieruchomości zabudowana budynkiem mieszkalnym, stanowiąca dz. nr (...) w W.. Okoliczność ta nie była bowiem kwestionowana w toku postępowania, jak również Sąd z urzędu nie miał obowiązku wyrzekania w tej kwestii. Sąd oddalił także wniosek uczestnika o ustalenie, że wszystkie nakłady poczynione na w/w nieruchomości pochodziły z jego majątku odrębnego, skoro zostało ustalono, że część nakładów w kwocie 312.090,29 zł została poniesiona z majątku wspólnego.

Apelację od postanowienia Sądu pierwszej instancji wniósł uczestnik J. Z., zaskarżając postanowienie w zakresie punktów 4, 6, 7 i 8, a więc w części w jakiej Sąd Rejonowy orzekł, że lokal mieszkalny przy ul. (...) w K. wchodzi w skład majątku osobistego wnioskodawczyni, w części w jakiej Sąd ten orzekł, że strony postępowania poniosły nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika w kwocie 312.090,29zł, w części w jakiej Sąd ustalił, że wnioskodawczyni poniosła nakład z majątku osobistego na majątek osobisty uczestnika w kwocie 74.000zł oraz w części zasądzającej od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni spłatę w kwocie 232.543,32zł. Uczestnik J. Z. zarzucił w apelacji naruszenie:

1. art. 233 §1 k.p.c. poprzez nieprawidłową i dowolną ocenę dowodów oraz wysnucie z nich nielogicznych wniosków;
2. art. 31 i art. 33 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego poprzez nieprawidłowe ustalenie składników majątków wspólnego i odrębnych małżonków.

Wskazując na powyższe uchybienia uczestnik wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustalenie, że lokal mieszkalny przy ul. (...) w K. wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków; ustalenie, że nakłady na należącą do uczestnika nieruchomości stanowiącą dz. nr (...) pochodziły z majątku odrębnego uczestnika, a ewentualnie iż nakłady poczynione na tę nieruchomości przez wnioskodawczynię wyniosły 30.000zł.

Wnioskodawczyni w odpowiedzi na apelację uczestnika wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Okręgowy przyjął za własny stan faktyczny wynikający z okoliczności bezspornych między stronami a nadto ustalony przez Sąd Rejonowy, uznając go za prawidłowy i oparty na właściwej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego, z wyjątkiem ustalenia, iż to wyłącznie wnioskodawczyni nabyła lokal mieszkalny przy ul. (...).

Nadto Sąd Okręgowy ustalił, że umową sprzedaży z dnia 13 sierpnia 2004 roku wnioskodawczyni i uczestnika nabyli na wspólność majątkową małżeńską spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w K..

Dowód: umowa sprzedaży z dnia 13.08.2004r. nr rep. (...) – k. 37,

Podstawą powyższego ustalenia był dokument w postaci aktu notarialnego, który nie był kwestionowany przez strony, jak również nie wzbudzał jakichkolwiek wątpliwości co do autentyczności i prawdziwości zawartych w nich oświadczeń.

Ponadto wskazać należy, iż bezsporne między wnioskodawczynią i uczestnikiem było, że wartość powyższego prawa według stanu na chwilę ustania wspólności majątkowej oraz aktualnych cen wynosi kwotę 135.000zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja częściowo jest zasadna.

Na wstępie niniejszych rozważań należy podnieść, iż orzeczenia sądów w tzw. sprawach działowych, w tym m.in. w sprawach o podział majątku wspólnego stanowią integralną całość (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14.01.2015r. II CZ 82/14). W konsekwencji jedynie wyjątkowo konkretne rozstrzygnięcie zawarte w takim postanowieniu nie ma wpływu na treść innych rozstrzygnięć w nim zawartych. Powyższa uwaga jest niezbędną ze względu na sposób sformułowania apelacji przez uczestnika, w której jako zaskarżone rozstrzygnięcia wskazano wprost jedynie te zawarte w punktach 4, 6, 7 i 8 postanowienia Sądu pierwszej instancji. Jednak jeśli rozważy się przedmiot rozstrzygnięcia zawarty w tych punktach, jak również zarzuty i wnioski uczestnika, to należy dojść do przekonania, że przedmiotem apelacji jest w istocie całość rozstrzygnięć Sądu Rejonowego z wyjątkiem dotyczących ruchomości, skoro uczestnik w swojej apelacji zaskarżył ustalenia Sądu Rejonowego w zakresie składu majątku wspólnego oraz sposobu jego podziału, w konsekwencji zaskarżył więc także ustaloną w punkcie 3 wartość tego majątku, jak również punkt 9 w zakresie w jakim oddalono jego wniosek o zaliczenie przedmiotowego spółdzielczego prawa do majątku wspólnego, jak również wniosek o ustalenie, że wszystkie nakłady poczynione na nieruchomość stanowiącą dz. nr (...) w W. pochodziły z jego majątku osobistego. Sąd Okręgowy rozpoznając niniejszą sprawę uwzględnił w konsekwencji taki zakres zaskarżenia, który wynikał z istoty podniesionych zarzutów, a nie wyłącznie ze wskazanych w apelacji punktów postanowienia Sądu Rejonowego (art. 378 §1 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c.)

W ocenie Sądu Okręgowego należy podzielić zarzuty podniesione w apelacji w zakresie odnoszącym do spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu przy ul. (...). W tym zakresie za trafny po pierwsze należy uznać zarzut naruszenia art. 233 §1 k.p.c., gdyż z dokumentu w postaci aktu notarialnego z dnia 13 sierpnia 2004 roku nr rep. (...) w sposób jednoznaczny wynika, iż przedmiotowe prawo nie zostało nabyte wyłącznie przez wnioskodawczynię A. Z., lecz przez oboje małżonków, a więc również przez uczestnika J. Z.. Odmienna ocena powyższego dowodu bez wątpienia narusza zasadę swobodnej oceny materiału dowodowego, gdyż pozostaje w sprzeczności z zasadami logicznego rozumowania, prowadząc do wniosków pozostających w sprzeczności w treścią przedmiotowego dokumentu.

W tym zakresie zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji dopuścił się również naruszenia prawa materialnego w postaci art. 31 §1 k.r.o. i art. 33 k.r.o. Przepis art. 31 §1 k.r.o. stanowi, iż z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. Składniki majątkowe stanowiące majątek osobisty małżonków wymienione zostały w art. 33 k.r.o. Mając na uwadze treść art. 31 §1 k.r.o. i odnosząc ją do stanu istniejącego w tej sprawie należy dojść do przekonania, że spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w K., weszło w skład majątku wspólnego obojga małżonków. Zgodnie bowiem z ich oświadczeniem woli zawartym w akcie notarialnym z dnia 13 sierpnia 2004 roku nr rep. (...) prawo to zostało nabyte przez oboje małżonków, a czynność prawna nabycia tego prawa miała miejsce w trakcie trwania ich wspólności majątkowej małżeńskiej. Zdaniem Sądu Okręgowego, dla zaliczenia przedmiotowego składnika majątkowego do majątku wspólnego małżonków nie ma znaczenia źródło pochodzenia pieniędzy przeznaczonych na nabycie tego prawa. Ta kwestia będzie istotna jedynie przy rozliczeniu nakładów poniesionych przez małżonków na powstanie majątku wspólnego. Podnieść w tym miejscu należy, iż rozważania Sądu pierwszej instancji w przedmiocie zaliczenia tego składnika majątkowego do majątku osobistego wnioskodawczyni nakierowane były głównie na treść złożonego przez małżonków przy zawieraniu umowy sprzedaży oświadczenia co do pochodzenia środków, za które kupowali to prawo. Te rozważania co do zasady należy podzielić, jednak Sąd Rejonowy zupełnie pominął złożone w tym samym akcie notarialnym oświadczenie woli złożone przez wnioskodawczynię A. Z. i uczestnika J. Z., iż nabywają to prawo na rzecz ich obojga. Takie oświadczenie woli jest dla sądu wiążące, a ponieważ nie jest ono nieważne z mocy prawa, bądź bezskuteczne, jak również w aktach sprawy brak dowodów potwierdzających uchylenie się przez wnioskodawczynię lub uczestnika od skutków prawnych tego oświadczenia, to należało przyznać rację uczestnikowi, że przedmiotowe prawo spółdzielcze weszło w skład majątku wspólnego byłych małżonków.

Konsekwencją uwzględnienia wskazanych wyżej zarzutów w pierwszej kolejności była zmiana punktu 3 postanowienia Sądu Rejonowego, przez ustalenie, że wartość wspólnego majątku stron jest wyższa niż przyjął Sąd Rejonowy i wynosi 153.679zł, która to kwota jest sumą wartości spółdzielczego prawa do lokalu przy ul. (...) (135.000zł) oraz

wartości ruchomości (18.679zł). Uwzględnienie tego zarzutu oczywiście doprowadziło również do zmiany punktu 4 postanowienia Sądu pierwszej instancji przez ustalenie, że prawo to należy do majątku wspólnego wnioskodawczynie i uczestnika. Z uwagi na przyjętą przez Sąd Rejonowy konstrukcję postanowienia kończącego postępowanie w tej sprawie w punkcie tym Sąd Okręgowy orzekł też o sposobie podziału tego prawa.

W ocenie Sądu Okręgowego zasadnym było przyznanie spółdzielczego prawa do lokalu przy ul. (...) na wyłączną rzecz wnioskodawczynie, gdyż to ze środków pochodzących z jej majątku osobistego prawo to zostało nabyte, a nadto to jej rodzice od momentu nabycia tego prawa w nim zamieszkują, ponosząc wszelkie koszty z nim związane. Za takim podziałem tego składnika przemawiało również to, że uczestnik nie domagał się przyznania prawa na jego rzecz, a jedynie zasądzenia spłaty z tego tytułu, natomiast prawo to chciała otrzymać wnioskodawczynie. Wybrany przez Sąd Okręgowy sposób podziału tego prawa był więc zgodny z wolą uczestników postępowania.

Ponieważ do podziału majątku wspólnego należy odpowiednio stosować przepisy o zniesieniu współwłasności (art. 46 k.r.o. i art. 1035 k.c., art. 567 §3 k.p.c., art. 688 k.p.c.), to zasadą jest, że współwłaściciel, który nie otrzymuje rzeczy (prawa) stanowiącego dotychczas przedmiot współwłasności powinien uzyskać stosowną spłatę odpowiadającą wielkości jego udziału we współwłasności oraz wartości danej rzeczy lub prawa (art. 212 §2 k.c.). W niniejszej sprawie brak jednak podstaw do zasądzenia na rzecz uczestnika przedmiotowej spłaty. Powyższe przepisy do podziału majątku wspólnego stosuje się bowiem jedynie odpowiednio oraz tylko w zakresie spraw nieuregulowanych w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym (art. 46 k.r.o.). W związku z tym stosując art. 212 §2 k.c. należy uwzględnić m.in. art. 45 §1 k.r.o. oraz art. 43 k.r.o. Z tego drugiego przepisu wynika, że małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, natomiast art. 45 §1 k.r.o. stanowi, że każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód, a nadto może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Zasadą jest, iż powyższego zwrotu dokonuje się przy podziale majątku wspólnego (art. 45 §2 k.r.o.).

W ocenie Sądu Okręgowego właśnie zastosowanie powyższego przepisu prowadzi do wniosku, że nie zachodzą przesłanki do zasądzenia spłaty na rzecz uczestnika. Podnieść należy, że w toku postępowania wnioskodawczynie konsekwentnie przeczyła, aby przedmiotowe prawo wchodziło w skład majątku wspólnego, podnosząc iż prawo to nabyła wyłącznie za środki pochodzące z jej majątku wspólnego. Jakkolwiek więc rozstrzygnięcie Sądu drugiej instancji jest odmienne od stanowiska wnioskodawczynie, to nie sposób nie uznać, iż taka postawa wnioskodawczynie świadczyła co najmniej o domaganiu się przez nią rozliczenia nakładu jaki poniosła na nabycie tego składnika majątku wspólnego. Jeśli bowiem formułowała dalej idące żądanie co tego prawa, to tym bardziej domagała się uwzględnienia w tym postępowaniu jej nakładów na to prawo i ich rozliczenia w ramach dokonywanego podziału majątku wspólnego.

Dokonując rozliczenia powyższego nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny Sąd Okręgowy miał na uwadze, że wnioskodawczynie w momencie zakupu przez małżonków przedmiotowego prawa w 100% sfinansowała go ze środków pochodzących z majątku osobistego, co trafnie ustalił Sąd Rejonowy. Mając na uwadze, że nabycie tego prawa miało miejsce kilkanaście lat temu, a od tego czasu nastąpił wzrost zarówno wartości nieruchomości, jak i wzrost dochodów społeczeństwa oraz cen towarów, dla właściwego rozliczenia Sąd porównał jaką relację w dacie nabycia stanowiła wartość tego prawa w stosunku do ówczesnych dochodów uzyskiwanych w gospodarce narodowej, do takiej samej relacji pomiędzy wartością tego prawa według stanu na chwilę ustania wspólności majątkowej i według cen aktualnych do obecnych przeciętnych wynagrodzeń. Z powyższego porównania wynika, że zapłacona przez wnioskodawczynie w 2004 roku cena nabycia prawa tj. kwota 68.000zł stanowiła trzydziestokrotność przeciętnego wynagrodzenia w 2004 roku (według danych GUS było to 2289,57zł). Ta sama wielokrotność przeciętnego wynagrodzenia w roku 2017r. (tj. kwoty 4271,51zł) daje iloczyn 128.145zł, a więc 95% wartości przedmiotowego prawa. Skoro więc wnioskodawczynie ze swojego majątku osobistego w 100% sfinansowała nabycie przedmiotowego prawa, a aktualna wartość tego prawa w zasadzie w 100% odpowiada sile nabywczej wówczas wyłożonych pieniędzy to zasadnym jest przyznanie tego prawa na rzecz wnioskodawczynie bez konieczności dokonywania jakichkolwiek spłat

na rzecz uczestnika, co stanowi jednocześnie rozliczenie tego nakładu i uzyskanie jego zwrotu przez wnioskodawczynię w rozumieniu art. 45 §1 k.r.o.

W ocenie Sądu Okręgowego w pozostałym zakresie zarzut uczestnika naruszenia art. 233 §1 k.p.c. był bezzasadny. Zgodnie z treścią tego przepisu, stosowanego odpowiednio w postępowaniu nieprocesowym na zasadzie odesłania zawartego w art. 13 § 2 k.p.c., Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Podkreślić należy, że ocena dowodów zgodnie z zasadą bezpośredniości należy do sądu, który przeprowadza postępowanie dowodowe, a kontrola instancyjna może ją zakwestionować tylko wtedy gdyby ocena ta naruszała powyżej zacytowaną zasadę swobodnej oceny dowodów. Należy pamiętać, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to takiej oceny nie można w toku kontroli instancyjnej zakwestionować, choćby dowiedzione zostało, że z tego samego materiału dałoby się wywieść równie logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego wnioski odmienne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., IV CKN 1316/00, LEX nr 80273). Ocena dowodów przeprowadzona przez sąd może być natomiast skutecznie podważona, jako nieodpowiadająca wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. tzw. zasadzie swobodnej oceny dowodów, tylko w przypadku, gdy sąd wyprowadza ze zgromadzonego materiału dowodowego wnioski sprzeczne z zasadami logiki lub zasadami doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych. Same, nawet poważne, wątpliwości co do trafności oceny dokonanej przez Sąd pierwszej instancji, jeżeli tylko nie wykroczyła ona poza granice zakreślone w art. 233 § 1 k.p.c., nie stwarzają podstawy do zajęcia przez Sąd drugiej instancji odmiennego stanowiska.

Odnosząc powyższe uwagi do kwestionowanej przez uczestnika oceny materiału dowodowego dotyczącego nakładów czynionych na nieruchomości położoną w W., stanowiącą dz. nr (...), która jest majątkiem osobistym uczestnika, stwierdzić należy, iż argumentacja podniesiona w apelacji nie podważa prawidłowości oceny dowodów dokonanej przez Sąd Rejonowy. Nie można bowiem uznać, aby sprzecznym z doświadczeniem życiowym i nielogicznym było, że wnioskodawczyni po sprzedaży mieszkania w dniu 16 czerwca 2004 roku za kwotę 142.000zł przeznaczyła część tych środków, jaka pozostała jej po poniesieniu wydatku na nabycie mieszkania przy ul. (...), na budowę i wykończenie domu budowanego na dz. nr (...). Niewątpliwie wnioskodawczyni dysponowała kwotą 74.000zł, gdyż zakupione wcześniej mieszkanie kosztowało jedynie 68.000zł. Logicznym i zgodnym z doświadczeniem życiowym jest także, iż jednym z ważniejszych i pierwszoplanowych wydatków większości ludzi są wydatki na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych i potrzeb mieszkaniowych swojej rodziny. Jeśli więc wnioskodawczyni zbyła wcześniej mieszkanie, w którym zamieszkiwała z uczestnikiem i rodzicami, a nabyte mieszkanie przy ul. (...) od początku przeznaczone było do korzystania przez rodziców wnioskodawczyni, to najważniejszym dla niej i uczestnika było, aby móc szybko zamieszkać w normalnych warunkach w budowanym domu na nieruchomości uczestnika. Podnieść należy, iż nawet sam uczestnik nie zaprzeczył, iż wnioskodawczyni przeznaczyła część pieniędzy za sprzedane mieszkanie na dom w W., choć wskazywał na mniejszą kwotę (ok. 30-40 tys. zł- zeznania uczestnika k. 130). W toku postępowania uczestnik nie wykazał, aby pieniądze uzyskane przez wnioskodawczynię w wysokości 74.000zł zostały wykorzystane w inny sposób, w szczególności na wyjazd zagraniczny. Przeciwno prawidłowości tej oceny nie świadczy też podnoszona okoliczność, iż wnioskodawczyni w/w środki uzyskała pod koniec budowy domu. Zauważyć trzeba, iż powszechnie znanym faktem jest to, iż wykonanie prac wykończeniowych domu, czy mieszkania, stanowi bardzo duży wydatek, gdyż materiały wykończeniowe posiadają znacznie wyższe ceny niż proste materiały budowlane, z których wykonywana jest podstawowa substancja budynku.

Z takich samych powodów nie można uznać za wadliwą oceny dowodów, na podstawie których Sąd pierwszej instancji czynił ustalenia w zakresie innych środków przeznaczanych na budowę domu w W.. Sąd pierwszej instancji zasadnie ustalił, że uczestnik przeznaczył na tę inwestycję środki uzyskane ze sprzedaży dwóch innych nieruchomości w W.. W toku postępowania uczestnik nie wykazał jednak, aby dysponował jakimikolwiek innymi środkami pieniężnymi, stanowiącymi jego majątek osobisty, z których mógł finansować tę budowę. Analizując zeznania uczestnika, jak i jego pisma procesowe, można dojść wniosku, iż za takie środki uczestnik uznawał wynagrodzenie uzyskiwane przez siebie w trakcie trwania małżeństwa. Jednak tego rodzaju składniki majątkowe stanowią majątek wspólny co wprost wynika

z art. 31 §2 pkt 1 k.r.o. Sąd pierwszej instancji ustalił, że pomoc świadczyli także rodzice uczestnika, jednak trafnie wskazał, że ich zeznania były bardzo ogólne, nie mogą stanowić podstawy do ustalenia jakichkolwiek konkretnych kwot przeznaczonych dla uczestnika lub bezpośrednio na budowę. Zwrócić należy uwagę, iż jeśli prawdą były zeznania matki uczestnika H. Z. o przeznaczeniu środków ze sprzedaży nieruchomości w W. o pow. 33a, to nie powinno stanowić trudności przedłożenie stosownego aktu notarialnego, który fakt dokonania takiej czynności by wykazał wraz z kwotą za jaką nieruchomość została sprzedana.

Całkowicie logiczna i zgodna z doświadczeniem życiowym była także ocena dokumentów stanowiących faktury i rachunki za poszczególne prace na terenie działki nr (...) i w mieszkaniu przy ul. (...). Nie budzi wątpliwości, iż dla możliwości korzystania przy uczestniku z ulgi podatkowej z tytułu budowy domu konieczne było dysponowanie rachunkami wystawionymi na jego nazwisko, skoro to tylko on był właścicielem nieruchomości, na której budowany był dom. Zatem jego dane na tych rachunkach nie mogą przekonująco świadczyć o źródle pochodzenia wydatkowanych pieniędzy, a uczestnik nie wykazał, aby uzyskał inne (poza sprzedażą dwóch działek) pieniądze stanowiące jego majątek osobisty. Z kolei rachunki na prace remontowe i nakłady związane z mieszkaniem przy ul. (...) nie są wystawione na nazwisko uczestnika, choć był współuprawnionym do tego mieszkania, ale na rodziców wnioskodawczyni, co jest logiczne skoro to oni właśnie w tym mieszkaniu cały czas zamieszkiwali, zaś uczestnik z rodziną tam nie mieszkał.

Z powyższych względów dalej idący (niż wskazany na początku niniejszych rozważań) zarzut naruszenia art. 233 §1 k.p.c. oraz związany z nim zarzut naruszenia art. 31 i art. 33 k.r.o. nie mógł być uznany za trafny.

Jednak pomimo powyższego stwierdzenia, nie można przyjąć, aby rozliczenie nakładów poczynionych przez wnioskodawczynię i uczestnika na budowę domu na dz. nr (...) było prawidłowe. Należy wskazać, w tym miejscu, że Sąd pierwszej instancji uzasadniając to rozliczenie przywołał pogląd Sądu Najwyższego zawarty w uchwale z dnia 16 grudnia 1980r. III CZP 46/80. Sąd Okręgowy pogląd ten w pełni podziela, jednak w ocenie Sądu drugiej instancji, zasada wyrażona w tej uchwale nie została właściwie zrealizowana przez Sąd Rejonowy. Sąd ten bowiem nie ustalił udziału nakładów poszczególnych małżonków w wartości domu według cen rynkowych z czasu jego budowy (co wynika z treści uchwały), lecz w wartości domu według cen z maja 2017 roku (k.487-488, opinia biegłego M. W. z 16.05.2017r.). Takie odniesienie wartości nakładów nie prowadzi do właściwego określenia proporcji w jakich małżonkowie finansowali budowę przedmiotowego domu, a w konsekwencji narusza prawo materialne w postaci art. 45 §1 k.r.o. Ponieważ w apelacji uczestnik nie zakwestionował prawidłowości opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego, Sąd Okręgowy nie miał podstaw, by kwestionować wnioski z niej wynikające oraz oparte na niej ustalenia Sądu Rejonowego.

Aby jednak w sposób właściwy określić rzeczywistą wartość nakładów poniesionych z majątku wspólnego małżonków oraz z ich majątków osobistych na przedmiotową inwestycję należało odnieść je do czasów w jakich były dokonywane. Rację bowiem należy przyznać uczestnikowi, iż w połowie lat 90 XX wieku, zarówno wartość materiałów budowlanych, jak wartość kosztów robocizny odbiegała istotnie od cen istniejących obecnie (czy też w maju 2017 roku). Powyższe należy uznać za okolicznie powszechnie znane, nie wymagające dowodu. Chcąc urealnić kwoty wydatkowane przez uczestnika i wnioskodawczynię na budowę domu w W. Sąd Okręgowy odniósł je do przeciętnych wynagrodzeń uzyskiwanych w okresie czynienia nakładów, a następnie porównał je do przeciętnego wynagrodzenia z ostatniego oficjalnie opublikowanego okresu tj. do wynagrodzeń za rok 2017r. Wszelkie dane w zakresie przeciętnych wynagrodzeń uzyskane są z oficjalnych ogłoszeń Głównego Urzędu Statystycznego (www.stat.gov.pl).

Z powyższego porównania wynikało, iż kwota przeznaczona przez uczestnika z jego majątku osobistego na budowę domu, stanowiąca nominalnie 17.600zł, odpowiadała w 1995 roku 25 przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniom (wynagrodzenie to w 1995r. wynosiło 702,62zł). Ta sama wielokrotność przeciętnego wynagrodzenia w 2017 roku stanowiła kwotę 106.787,75zł (25x4271,51zł). Z kolei kwota 74.000zł wydatkowana z majątku osobistego przez wnioskodawczynię w 2004 roku odpowiadała ówczesnym 32 przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniom (wynagrodzenie to w 2004r. wynosiło 2289,57zł). Ta sama wielokrotność przeciętnego wynagrodzenia w 2017 roku wyniosła 136.688,32zł (32 x 4271,51zł). Tak uzyskane wartości nakładów należało następnie odnieść do ustalonej przez

Sąd pierwszej instancji wartości nakładów według stanu z 2005 roku i aktualnych cen tj. do kwoty 430.626zł. Z tego porównania wynika, że nakłady uczestnika z majątku osobistego stanowiły 25% całej wartości nakładów (106.787,75zł = ok. 25% kwoty 430.626zł), nakłady wnioskodawczyni z majątku osobistego stanowiły 32% wartości całości nakładów (136.688,32zł = ok. 32% kwoty 430.626zł). Zatem pozostała część stanowiła nakłady małżonków pochodzące z ich majątku wspólnego. Stanowiły one 43% całej wartości nakładów.

Dokonując wyliczenia kwot należnych poszczególnym małżonkom z tytułu podziału majątku wspólnego i rozliczenia nakładów związanych z wybudowaniem budynku mieszkalnego na nieruchomości stanowiącej wyłączną własność uczestnika Sąd Okręgowy zastosował podobną metodykę, jak przyjął Sąd pierwszej instancji, a której strony nie kwestionowały. Mianowicie wskazane wyżej udziały procentowe w całości poczynionych nakładów Sąd odniósł do wartości tych nakładów według stanu z chwili ustania wspólności majątkowej i cen z chwili dokonywania podziału tj. do ustalonej przez Sąd Rejonowy kwoty 395.051zł. Ponieważ nakład z majątku wspólnego wyniósł 43% ich całości to do rozliczeń między małżonkami pozostaje kwota 169.871zł. Ponieważ udziały małżonków w majątku wspólnym są równe to każdemu z nich przypada połowa wartości tych nakładów tj. po 84.936zł, a wobec faktu, iż nakłady te w całości zatrzymuje uczestnik, to winien zwrócić wnioskodawczyni kwotę 84.936zł. Nadto ponieważ w niniejszym postępowaniu na żądanie wnioskodawczyni dokonane zostało także rozliczenie jej nakładu z majątku osobistego na majątek osobisty uczestnika w postaci nakładu na przedmiotową nieruchomość (czego w apelacji uczestnik nie kwestionuje), to stwierdzić należy, że z tego tytułu wnioskodawczyni winna uzyskać od uczestnika kwotę 126.416zł, która stanowi 32% z sumy 395.051zł. Mając na uwadze powyższe, a także należną wnioskodawczyni z tytułu spłaty związanej z podziałem nieruchomości kwotę 9339,50zł, należało zasądzić na jej rzecz od uczestnika kwotę 220.692zł, w miejsce kwoty zasądzonej przez Sąd pierwszej instancji (84.936zł + 126.416zł + 9339,50zł=220.692zł, zaokrąglając ją do pełnego złotego).

Przedstawiona powyżej argumentacja skutkowałą zmianą zaskarżonego postanowienia, o czym Sąd Okręgowy, orzekł na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. w punkcie I sentencji. Natomiast dalej idąca apelacja uczestnika podlegała oddaleniu, o czym Sąd orzekł w punkcie II na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z zasadą określoną w art. 520 §1 k.p.c., nie znajdując podstaw od odstąpienia od reguły orzekania o kosztach w postępowaniu nieprocesowym. Wskazać bowiem należy, iż na gruncie niniejszej sprawy nie mamy do czynienia ze sprzecznością interesów, która uzasadniałaby zastosowanie art. 520 §2 lub §3 k.p.c. Ugruntowane zostało w doktrynie i orzecznictwie stanowisko, zgodnie którym w niektórych rodzajach postępowań co do zasady w ogóle nie zachodzi sprzeczność interesów, bowiem istotne jest w takim wypadku obiektywne znaczenie wyniku postępowania dla sfery praw i obowiązków zainteresowanych, bez względu na subiektywne oczekiwania uczestników. Innymi słowy odmienne interesy stron nie zawsze oznaczają sprzeczność interesów. Zgodnie z tym poglądem sprzeczność interesów uczestników postępowania nieprocesowego nie występuje, jeśli wynik sprawy sądowej ma równie istotne znaczenie dla każdego z nich. Przyjmuje się, że taka sytuacja ma miejsce w przypadku m.in. spraw o podział majątku, nawet jeśli określone orzeczenie sądu jest korzystne tylko dla niektórych osób biorących udział w postępowaniu. Zwolennicy tego poglądu zwracają uwagę, że z prawnego punktu widzenia w tego rodzaju sprawach sądowych stopień zainteresowania uczestników, z uwagi na istotę i cel postępowania, jest taki sam. I tak w postanowieniu z dnia 23 października 2013 r. w sprawie IV CZ 74/13 (LEX nr 1388478) Sąd Najwyższy przyjął, że „w sprawach o podział majątku wspólnego nie występuje sprzeczność interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., niezależnie od stanowiska stron i zgłaszanych przez nie twierdzeń i wniosków w przedmiocie składu, wartości i sposobu podziału majątku wspólnego. W postępowaniu tym strony są także w równym stopniu zainteresowane rozstrzygnięciem i ich interesy są wspólne o tyle, że celem postępowania jest wyjście ze wspólności majątkowej i uregulowanie wzajemnych stosunków majątkowych.” Podobny wydzźwięk ma pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 listopada 2010 r. w sprawie III CZ 46/10 (LEX nr 688497). W orzeczeniu tym wskazano, iż „w sprawach tzw. działowych nie zachodzi przewidziana w art. 520 § 2 i 3 k.p.c. sprzeczność interesów tych uczestników, którzy domagają się podziału, niezależnie od tego, jaki sposób podziału postulują i jakie wnioski składają w tym względzie. Sąd Okręgowy w pełni podziela powyższe stanowiska.

SSR Dagmara Pawelczyk-Woicka SSO Grzegorz Buła SSO Katarzyna Oleksiak